Calea evolutivă a sufletului de artist

On Ianuarie 11, 2013

Implică-te în însăși substanța creației tale pusă sub semnul unei îndârjite lupte pentru afirmarea acelor valori ale existenței care fac din tine un talent plin de sensibilitate.

Omul care părăsește meseria de fierar pentru a trece în tagma artiștilor talentați, la lucrul cu pensula, este versiunea restrânsă a unui tratat astral numit "întâlnire cu destinul".

Cred că aceasta este esența vieții celui care a avut un dialog mai lung cu universul, încă dinainte ca el să fi devenit strălucirea unei stele. Poate că totuși, acesta este și mesajul lucrării "Cartea pictorilor" de Mander, din care am printat acest scurt fragment:

Quintijn Messijs, pictor din Antwerpen, spune:

Leadership: Ai învățat să iei în considerare o creație care nu încetează să-și înnoiască perspectiva de dezvoltare prin intermediul compoziției unei imagini obișnuită din timp să privească spre ceea ce există dincolo de ea?

Această explicație a artei lui Quintijn, sau momentul trecerii unui muncitor de rând la exercitarea unei meserii distinse, prin faptul că este demn de un om să se ridice deasupra condiției sale, face ca arta să exercite o influență benefică asupra importanței pe care trebuie s-o aibă devotamentul artistului față de acel memento al începuturilor sale. Susținut de amintirea trecutul său, atât de bine reflectat în substanța creației sale, artistul trebuie se ridice deasupra convențiilor sociale ale secolului în care trăiește, deasupra condiției sale umile, încât să câștige devotamentul unei arte închinate demnității umane sub toate fațetele ei.

Un om devotat în primul rând artei, în aceeași măsură potențat de posibilitatea trecerii sale de la un mediu la altul, sau de la un statut la altul, își găsește fragmentul de inspirație nu în meseria sa, ci în însăși inima artei sale, care nu e altceva decât dorința puternică de a descoperi importanța esteticului în frumusețea altei persoane, identică sufletește cu el.

Vă întrebați, probabil, de unde începe această idilă plină de candoare și frumusețe, care evoluează lent, proporțional cu adaptarea lui la o nouă lume care își deschide porțile spre artă?

Începe de la înclinația lui către artă și simțul estetic, în fond, pornind de la o analiză a modului în care el se raportează la frumusețea ființei căreia îi poate încredința tainele sufletului său, spre păstrare. Așadar, talentul artistului nu își are justificarea doar în puterea de a-și depăși condiția umilă, căci foarte mulții au experimentat același gen de situație și n-au reușit să se schimbe, ci în dorința puternică de a fi pe placul unei inimi care radiază frumusețe.

Leadershipul, din perspectiva trecerii omului de la o condiție la alta, este exemplul unei vieții eliberată de durerea trecutului ei, în măsura în care viața capătă sensul unei creații care nu încetează să uimească.

În acest sens, să nu uităm ce spunea Adriana Ivonne Marinescu: *"Imaginea unei creații ia forma conducătorului, a națiunii, a unității și ordinii ideale, puse de regulă sub protecția*

Providenței."

Calea evolutivă a sufletului de artist se deschide în fața omului care știe să facă din condiția lui o rampă de lansare spre culmile artei, spre fuziunea esteticii și valorilor, prin prisma prețului care trebuie plătit: abandonarea vechilor credințe, a vechilor activități, a vechilor cutume, spre atingerea unui ideal măreț.

Idealul de a te identifica cu profilul ideal al unei alte persoane care îți poate completa personalitatea.

Source: https://neculaifantanaru.com/calea-evolutiva-a-sufletului-de-artist.html